

świecka i próżnością i sprzecza- niem około fałszywie nazwanego umie- jętności, *2 Tym. 1.14. +1 Tym. 1.4. r.4.7. 2 Tym. 2.16. 1 Tym. 3.9.

Pierwszy list do Tymoteusza napisany jest z Laodyci, która jest głównym miastem Frygii Pafojańskiej.

List Ś. Pawła Apostoła do Tymoteusza, wtóry.

ROZDZIAŁ I.

1. Nominacja, żeby w urzędzie swym staleście brnąć 1-11. II. a żeby dać tego wienienia 12. III. albo dla innych odpędania sobą nie trwoży 13. 14. IV. a zle- ciwszy strażek tego, czego ma się zwrócić 15. V. Ono- tyjora zaleca 16-18.

Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa przez wolę Bożą, według obietnicy żywota onego, który jest w Chrystusie Jezusie; 2. Tymoteuszowi, miłemu * synowi, niech będzie + łaska, miłosierdzie i po- sków, któreś odemnie wysłał, w wierze i w miłości, która jest w Chrystusie Jezusie. 14. Straż * dobrego pokładn przez Ducha Świętego, który w nas mieszka. 15. Wiesz to, iż mię odstąpił wszysej, którzy są w Azji, z których jest Fygelus i Hermogenes. 16. Niech da Pan miłosierdzie swoje Onezyforowemu domowi, iż mię często ochłodził, i za łańcuch mój się nie wstrdykł. 17. Ale będąc w Rzymie, bardzo mię pilno szukał, i znalazł. 18. Niech mu Pan da, aby znalazł miłosierdzie u Pana w on dzień; a ty lepszy wiesz, jako mi wiele usługiwał w Efezie.

ROZDZIAŁ II.

I. Ślaczność w tryonu chrześcijańskim, zaleca 1. 2. II. Niech przytłumie się, aby nie być 3. III. Niech przytłumie się, aby nie być 4. IV. Niech przytłumie się, aby nie być 5. V. a prawotnych przykazy mające szafował 15-22. VI. a prawotnych przykazy mające szafował 23-26.

Przetóż ty, synu mój i znacznij się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie; 2. A coś słyszał odemnie przed wie- loma świadkami, tegoż się powierz wiernym ludziom, którzyby sposobni byli i niezłych nauczać. 3. Przetóż ty cierp złość, jako dobry żołnierz Jezusa Chrystusa. 4. Żaden, który żołnierkę służy, nie widł się sprawami tego żywota, aby się temu, od którego za żołnierza przyjęty jest, podobał. 5. A choćby się też kto potykał, nie bywa koronowany, jeżeli się przystojnie nie potykał.

III. 6. Oracz, który pracuje, ma naj- tecznem Panu, do wszelkiejj dobrój sprawy zgotowanem.

7. Rozumiej, co mówią, a Pan niech ci da we wszystkichm wyrozumieciu.

8. Pamiętaj, iż Jezus Chrystus powstał z martwych, który jest z nasionia Dawi- dowego, według Ewangielii mojej,

9. W której ciepię złość, jakoby zło- czynca, aż do zwiazek; aleć słowo Boże nie jest związane.

10. Przetóż wszystko * znośz dla wybranych, aby i oni zbawienia dostą- pili, które jest w Chrystusie Jezusie, z chwałą wieczną. * Efez. 3.13. Kol. 1.124.

11. Wierna jest ta mowa; albowiem jeźliśmy z nim * umarli, z nim też żyć będziemy. * Rzym. 8.5.8. r.3.17.

12. Jeżeli cierpimy, z nim też króło- wać będziemy; jeśli się go zapieramy, i on * się nas zaprze. * Jan. 10.33. 2 K. 9.26. 1. Jan. 2.22.

13. Jeźliśmy niewiernymi, on wier- nym * zostaje, i zaprze samego siebie nie może. * Rzym. 3.3. r.1.29.

14. Te rzeczy przypominaj, oświad- czając przed obliczem Pańskóm, aby się nie wdawali w spory * około słów, co ku nieczemu nie jest pożyteczne, tylko ku podtróceniu tych, którzy słuchają. * 2 K. 1.10.

15. Staraj się, abyś się doswiad- czonym stał Bogu robotnikami, któ- ryby się nie zawstyżyl, i którzyby do- brze rozbięrał słowo prawdy.

16. A świeckim próżnościąmocio- m * wstręć; albowiem postępują ku większej niepobożności. * 1 Tym. 6.7. 2 K. 1.14.

17. A nowa ich szczyry się jako kau- cer, (rak), z której jest * Hymeneusz i Fyletus. * 1 Tym. 1.20.

18. Którzy względem prawdy celu uchybili, gdy powiadają, iż się już stało zanartwychstać, i podwracają wiarę niektórym.

19. A wszakże mocny stoi grunt Boży, mając to pieczęć: Zna Pan, który są- jego; i: Niech odstąpi od niesprawie- dliwości wszelki, który mianuje imię Chrystusowe.

20. A w wielkim domu * nie tylko są naczyina złote i srebrne, ale też drew- niane i gliniane, a niektóre ku uczciwo- ści, drugie zaś ku zalkywości. * Rzym. 2.21.

21. Jeźliby tedy kto samego siebie oczyścił od tych rzeczy, będzie nacy- niem ku uczciwości, poświęceniu i uży-

tecznem Panu, do wszelkiejj dobrój sprawy zgotowanem.

22. Chroń się też poządliwości mło- dzieczych, a naślady * sprawiedliwo- ści, wiary, miłości, pokoiu, z tymi, którzy + wzywają Chrystusa z czystego serca.

V. 23. Chroń się także * gadek głu- pich i nieumiejętnych, wieńcząc, iż rodzą zwady. * 1 Tym. 1.4. r.4.7. r.6.4. 1 Tym. 3.3.

VI. 24. Ale sługa Pański nie ma być zwadliwy, lecz ma być układny prze-ci- wo wszystkim, sposobny * ku nauczaniu, z których ciepliwie znaszający. * 1 Tym. 3.2.

25. Którzy w cichości * nauczał tych, którzy się sprzeciwiają, owaby im kródy Bóg dał pokutę ku uznanu prawdy. * Gal. 6.1.

26. Aby obaczywszy się, wywikali się z sidła dyjabelskiego, od którego poj- mani są ku czynieniu woli jego.

ROZDZIAŁ III.

I. Mówi o wielkiej ludzkiej nieobozności, cesarę ostr- niał 1-4. II. napominanie, aby się nie dawał ludzi strażek do tego, aby się tego trzymali, czego się od niego nauczył 10-17.

A to wiedz, iż w ostateczne * dni, na- staną czasy trudne.

2. Albowiem będą ludzie sami siebie mityjący, łakomi, chlubi, pyszni, blu- żniercy, rodzicom nieposłuszni, niewdzą- czni, niepobożni, * Rzym. 1.30.31.

3. Bez przyrodzonej miłości, przy- mierza nieczynnający, pokwarcy, nępy- wsęgniliwi, nieskromni, dobrych niemi- lujący.

4. Zdrójcy, skwapliwi, nadcał. rozko- szy raczej mityjący niż mityjący Boga; II. 5. Którzy mają kształt pobożno- ści, ale się skutku jej zaparli; i tych się chroń.

6. Albowiem z tych są ci, którzy się wrywają w domy; i pojmano wiodą nie- wiastki grzechami obciążone, które uwo- dza rozumie poządliwości;

7. Którę się zawsze ucza, a nigdy do znajomości prawdy przyjsić nie mogą.

8. A jako Janus i Jambros * sprze- ciwiali się Mojżeszowi, tak i ci sprze- ciwiali się prawdzie, ludzie rozumni sku- zonego, odrzuceni z strony wiary. * 2 K. 1.11.

III. 9. Ale nie postąpiąj dalej; albo- wiem głuństwo ich jawno będzie wszys- tkiem, jako i onych było.

Lista Ś. Pawła Apostoła do Tytusa.

dia której przyczyny ostro ich karz, aby zdrowi byli w wierze.
IV. 14. Nie pilnując * żydowskich haśni i przykazań ludzi tych, którzy się odwracają od prawdy.
15. Wszystkie czyste * czystym, lecz pokalanym i niewiernym niemasz nic czystego, ale pokalany jest i umysł i sumienie ich.
16. Udawaj, że Boga znasz; ale uczynkami swymi tego się zapierają, będąc obrzydliwi i nieposłusznymi, a do wszelkiego dobrego uczynku nie sposobnymi.

ROZDZIAŁ II.

I. Pokażcie Tytowi, do czegoby starczył obój pięci...
IV. I sług napominaj, * jako dobrym przykładem wszystkim świecili mat 9. 10. V. Suma chrześcijaństwa naszego 11-10.

A ty mów, co należy na zdrową naukę, roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości.
3. Także i stare niewiasty * niech chodzą w ubiory przystojnym, jako przystoi świętym; niech nie będą potwarliwe, nie kochające się w wielu wina, poczytywch rzeczy naucezające;
II. 4. Aby młodych pań rozumu uczyły, jakoby mężów swoich, i dziadki młować miały.
5. A były rozropne, czyste, domu pilne, dobrothwe, mężom * swym podane, aby słowo Boże nie było bluźnione.

III. 6. Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi;
7. We wszystkim samego * siebie wystawiając za wzór dobrych uczynków, mając w nauce cadość, powagę,
8. Słowo zdrowe, niemaganione, aby ten, który się sprzeciwił, zawstydzic się musiał, nie mając nic, co by o was miał złego mówić.
IV. 9. Sług naucezaj, * aby byli podani panom swoim, we wszystkich się im podobając, nie odnawiając,
10. W niczym nie oszukując, ale we wszystkim werność uprzejmą pokazując, aby naukę zbawiciela naszego Boga * we wszystkich zdobyli.

II. AD TIMOTHEUM 3. 4.

IV. 10. Alś ty doszedł nauki mowianej, a czas rozwiązania mego nadchodzi.
III. 7. Dobrym bój bojował, * biegom wykonał, wiarę zachował;
8. Zakam odłożona mi jest * korona sprawiedliwości, która mi odda w on dzień Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali sławne przyjęcie jego.
9. Staraj się, abyś do mnie przyszedł rychło.
10. Albowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i poszedł do Tesaloniki, Kresceus do Galacji, Tytus do Dalmacyi;
11. Sam tylko Znakasz * ze mną jest. Marka * wzięwszy, przywiedź ze sobą; bo mi jest bardzo pożyteczny ku posłudze.
12. A Tychykam posłał do Efezu.
13. Opończę, któremu zostawił w Tytadzie u Karpusa, gdy przyjdiesz, przynieść z sobą, i księgi, zwłaszcza membrany.
14. Aleksander * kotlarz wiele mi złego wyrządził; niech mu Pan odda według uczynków jego.
15. Którego i ty się strzeż; albowiem się bardzo sprzeciwił słowom naszym.
16. W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili; niech im to nie będzie przyuczane.
17. Ale Pan przy mnie stał i umocnił mię, aby przez mię zupełnie utwierdzone było kazanie, a iżby ja słyszedzone było kazanie, i byłem wyrwany z paszczeki lwiej.
18. A wyrwie mię Pan, z każdego uczynku złego, i zachowa do królestwa swego niebieskiego; któremu chwala na wieki wieków. Amen.
19. Pozdrow Pryszkę, i Akwikę, i dom * Onezyforowy.
20. Erastus został w Koryncie; a Trofimum został w Milecie chorego.
21. Staraj się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawia cie Bulbulus, i Putenus, i Linus, i Klaudia, i bracia wszyscy.
22. Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem * twoim. Łaska Boża niech będzie z wami. Amen.

ROZDZIAŁ IV.

I. Obowiązanie Tymoteusza do tego, aby pilnie kwan;
II. Długość czasu, który ma być w Efezie, jako zwyczaj do chwalebnej korony spiesz 7-22.
Ja tedy oświadczam się przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, który ma sędzię żywych i umarłych w sławnym przyście swoim i w królestwie swoim:
2. Każ słowo Boże, nalezaj w czas albo nie w czas, strofuj, grom i napominaj we wszelką ciępliwością i nauką.
3. Albowiem przyjdzie czas, gdy zdrowej nauki nie sercipia, ale według swoich poządliwości zgronadza sobie sami naucezycieli, mając swierzbące uszy,
4. A odwróca uszy od prawdy, a ku baśniom, je obróca.
5. Ale ty bądź czujnym we wszystkim, cterp zte, wykonywaj uczynek karności, usługiwania twego zupełnie dowódz.
II. 6. Albowiem ja już bywam * ofiar-

Ten list wdry napisany jest z Efezu do Tymoteusza, (który był postanowiony pierwszym biskupem w Efezie), gdy Paweł powrócił by stawiony przed cesarza Neronem.

rowany, a czas rozwiązania mego nadchodzi.
III. 7. Dobrym bój bojował, * biegom wykonał, wiarę zachował;
8. Zakam odłożona mi jest * korona sprawiedliwości, która mi odda w on dzień Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali sławne przyjęcie jego.
9. Staraj się, abyś do mnie przyszedł rychło.
10. Albowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i poszedł do Tesaloniki, Kresceus do Galacji, Tytus do Dalmacyi;
11. Sam tylko Znakasz * ze mną jest. Marka * wzięwszy, przywiedź ze sobą; bo mi jest bardzo pożyteczny ku posłudze.
12. A Tychykam posłał do Efezu.
13. Opończę, któremu zostawił w Tytadzie u Karpusa, gdy przyjdiesz, przynieść z sobą, i księgi, zwłaszcza membrany.
14. Aleksander * kotlarz wiele mi złego wyrządził; niech mu Pan odda według uczynków jego.
15. Którego i ty się strzeż; albowiem się bardzo sprzeciwił słowom naszym.
16. W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili; niech im to nie będzie przyuczane.
17. Ale Pan przy mnie stał i umocnił mię, aby przez mię zupełnie utwierdzone było kazanie, a iżby ja słyszedzone było kazanie, i byłem wyrwany z paszczeki lwiej.
18. A wyrwie mię Pan, z każdego uczynku złego, i zachowa do królestwa swego niebieskiego; któremu chwala na wieki wieków. Amen.
19. Pozdrow Pryszkę, i Akwikę, i dom * Onezyforowy.
20. Erastus został w Koryncie; a Trofimum został w Milecie chorego.
21. Staraj się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawia cie Bulbulus, i Putenus, i Linus, i Klaudia, i bracia wszyscy.
22. Pan Jezus Chrystus niech będzie z duchem * twoim. Łaska Boża niech będzie z wami. Amen.